

τῆς ἱστοργίας ἐν Θήβαις, ὥς ἐν εἰδικῇ μελέτῃ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι βραδύτερον θὰ ἐκθέσωμεν.

Γ. Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Σημ. Ἐκτενὴς μελέτη περὶ τοῦ ἐν Θήβαις ναοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι τόμῳ τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος 1924 σελ. 1 κ. ἑ.

Σ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΚΛΑΖΟΜΕΝΑΙΣ ΤΩ, 1922.

Περὶ τῶν ἐν Κλαζομεναῖς τῆς Μ. Ἀσίας ἐξ ὀνόματος μὲν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, δαπάναις δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης γενομένων ὑπ' ἐμοῦ ἀνασκαφικῶν ἐργασιῶν ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τὰ ἀκόλουθα.

Κατ' Αὐγουστον τοῦ 1922 ἐξηκολούθησα τὰς πέρυσιν ἀρξαμένας εὐτυχεστάτας ἐργασίας καὶ ἐπεξέτεινα τὴν ἔρευναν τοῦ εἰς θέσιν Μοναστηράκια ἀρχαίου νεκροταφείου. Ἡ ἐπέκτασις αὕτη ἐγένετο πρὸς τὰ ΝΔ τῆς περυσινῆς ἐργασίας καὶ ἀπεκάλυψε πάλιν πολλὰς πηλῖνας σαρκοφάγους, πίθους, τάφους καλυβίτας ἐκ κεραμίδων, ἀπλοῦς λακκοειδεῖς ὥς καὶ τάφους ἀμφορέων.

Αἱ σαρκοφάγοι, περὶ τὰς τεσσαράκοντα, εἶχον πᾶσαι κεκοσμημένα τὰ χεῖλη δι' ἀπλῆς διακοσμήσεως, ὅπως καὶ αἱ περυσιναὶ κατὰ τὸ πλεῖστον, μία δὲ εἶχε πλουσιωτέραν τὴν διακόσμησιν μετὰ λευκῶν μορφῶν ἐπὶ μέλανος ἐδάφους, ἔφερε δὲ καὶ σαγματοειδὲς ἀκόσμητον πῆλινον ἐπικάλυμμα.

Καὶ ἐφέτος ἦτο πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ποικιλία τῶν ἀγγείων, τῶν τε ἀκεραίων καὶ τῶν εἰς ὀλίγα ὄστρακα περισωθέντων, παρέχεται δὲ δι' αὐτῶν διδακτικωτάτη εἰκὼν τῆς ἐν Κλαζομεναῖς κεραμικῆς τέχνης, οἷαν δὲν εἴχομεν ἄλλοτε οὕτως αὐθεντικῶς καὶ ὀρθίως μεμαρτυρημένην.

Ἀτυχῶς ἡ ἐξαφάνισις τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς τῆς Μ. Ἀσίας δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίσωμεν, τοῦλάχιστον προσεχῶς, τὴν ἐπανάληψιν σημαντικωτάτης διὰ τὴν ἐπιστήμην ἐργασίας.

Γ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

9. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΑΝΝΩΝΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Πολλὰς ἐλπίδας ἐστηρίξαμεν, καὶ στηρίζομεν, εἰς τὰς ἐν Κραννῶνι ἔρευνας, θεωροῦντες τὴν πόλιν ταύτην ὡς δυναμένην νὰ ἀποδώσῃ ἀληθεῖς ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς. Τὰς ἀντιλήψεις ταύτας συμμερισθεῖσα καὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἐνέκρινεν ἐσχάτως τὴν δαπάνην πρὸς ἐκτέλεσιν προκαταρκτικῶν ἐκεῖ ἔρευνῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξε μὲν ἐφέτος ἐμφανές, θὰ καταστῇ ὅμως λαμπρὸν ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν ὑπάρξῃ ἡ προσήκουσα ὑπομονή τε καὶ ἐπιμονή.

Ἡ Κραννὼν εἶναι γνωστὴ ἐκ τῆς ἀρχαίας παραδόσεως ὡς ἡ ὀλβία πρωτεύουσα τῶν πλουσιωτάτων Σκοπαδῶν, ἀνδρῶν λίαν φιλοτέχνων, τῶν ὁποίων τὰ πλούτη εἶχον καταστῇ παροιμιώδη ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Μυθολογικὴ παράδοσις περὶ αὐτῆς δὲν ἀναφέρεται, οἷα περὶ τῆς Ἰωλκοῦ, τῶν Φερῶν, τῆς Ἄλου καὶ ἄλλων τινῶν Θεσσαλικῶν πόλεων· τὸ παλαιότερον ὅμως ὄνομα αὐτῆς «Ἐφύρη», τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἀρχαιότεραν προσωνυμίαν τῆς Κορίνθου, εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς· ἡ δὲ ἐν αὐτῇ παραμονὴ ποιητῶν, οἷος ὁ Πίνδαρος, ὁ Σιμωνίδης κλ., εἰς τὰ πλούσια ἀνάκτορα τῶν Σκοπαδῶν, ὑποδηλοῖ ὅτι κατὰ τὴν F' καὶ E' π. X. ἑκατονταετηρίδα ἐτιμᾶτο ἰδιαζόντως ἐκεῖ ἡ τέχνη, ὡς περὶ τοῦ ἐπὶ Πεισιστράτου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις.

Ἀλλὰ τὸ πάντων σπουδαιότατον σημεῖον περὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς ἀπόψεως τοῦ χώρου ἐκείνου, εἶναι τὸ μὲν ἡ ὑπαρξίς πολυαριθμῶν χωματωδῶν τύμβων χειροποιήτων, ἐγγύτατα ἀλλήλων κατὰ τὸ πλεῖστον κειμένων, ὅσους οὐδεμία ἄλλη Θεσσαλικὴ πόλις ἀριθμεῖ, τὸ δὲ πλοῦτος τῶν θραυσμάτων πηλίνων ἀγγείων ἀπὸ τῆς νεολιθικῆς μέχρι τῆς Μακεδονικῆς περιόδου, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀφθονία δειγμάτων τῆς χαλκῆς, μυκηναίας καὶ γεωμετρικῆς περιόδου, περὶ ὧν ἐλάχιστα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀσαφῆ καὶ ἀβέβαια εἶναι γνωστὰ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὡς πρὸς τὴν ὅλην Θεσσαλίαν ἐν γένει.

Σημαντικὰ ἐπίσης προτερήματα διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ χώρου τούτου πρὸς ἔρευναν εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐδάφους· δὲν θὰ ἐνοχληθῇ οὐδαμῶς ὁ ἔρευνητής, προσκρούων εἰς ἀπαλλοτριώσιν οἰκίας, καλύβης ἢ μάνδρας, μὴ ὑπαρχούσης μηδεμιᾶς καθ' ἅπασαν τὴν περιοχὴν καὶ πολὺ πέρα τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἢ χωραφίου ποτιστικοῦ, ἢ ἀμπελῶνος, ἢ συνδένδρου τόπου, οἷα ἐπίσης δὲν ὑπάρχουσι σχεδὸν ὁλοτελῶς εἰς ἀκτῖνα ὅλων χιλι-

μέτρων ἀπ' αὐτῆς. Δὲν διατεράχθη δέ, ὥς φαίνεται, οὐδὲ εἰς τοὺς μετέπειτα αἰῶνας ἡ ἀρχαία αὕτη πόλις ὑπὸ Ῥωμαίων, Χριστιανῶν, Βυζαντινῶν, Ἑνετῶν, Τούρκων καὶ ὁμοίων διότι οὐδαμοῦ ἐμφανίζεται κτίσμα τι σπουδαῖον οὐδὲ συστάς οἰκιῶν ἐκ τῶν χρόνων τούτων. Μόνον κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους ἐταράχθησαν τὰ ἐρείπια δι' ἀποφορᾶς λίθων, πρὸ πάντων τοῦ τείχους, καὶ συνόπτων ἐξειργασμένων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν καὶ ἐπιγραφῶν ἐπὶ στηλῶν, ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἀποκομιζομένων ἐκεῖθεν ἀπὸ 100 ἢ 200 ἑτῶν πρὸς κόσμησιν Τουρκικῶν νεκροταφείων καὶ κατασκευὴν οἰκιῶν τῶν παρακειμένων χωρίων, καὶ πρὸ πάντων τῆς πόλεως Λαρίσης.

Οὕτως ἐν πολλοῖς ἡ ἐμφάνισις τῆς Κραννῶνος εἶναι ὁμοιοτάτη πρὸς τὴν τῶν Μυκηνῶν, εἰς μεῖζονα τῆς Ἀργολικῆς πόλεως κλίμακα κατεχούσης τὸν μυχὸν μεγίστης καὶ εὐφορωτάτης πεδιάδος, τοῦ Πελασγικοῦ Ἄργους, ὥς ἐκεῖναι τὸ ἀπόμερον ἄκρον τοῦ μικροῦ Ἄργους ἐπίσης, καὶ προβαλλομένης πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ἐρευνητοῦ ὁμοίως ἐρήμου καὶ σιωπηλῆς. Καὶ ὅμως δὲν διεσώθη τι οὐδὲ παρ' Ὀμήρῳ περὶ αὐτῆς, ἐνῶ τοὺς γυμνοὺς βράχους καὶ τὸ ξηρὸν ἔδαφος τῶν Μυκηνῶν ἔχει καθαγιασεί ἡ Μοῦσα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ· τίς οἶδεν ὅμως, ἂν δὲν προώρισται καὶ μόνη ἡ σκαπάνη, εὐστόχως καθοδηγουμένη, νὰ ὑποδυθῇ πρόσωπον Μούσης διὰ τὴν Κραννῶνα; ἐγὼ τοῦλάχιστον εἶμαι πεπεισμένος ὅτι καὶ ἡ Κραννῶν θὰ παρουσιάσῃ ἐπιστημονικὰς ἐκπλήξεις, ὥς αἱ Μυκῆναι, ἐὰν προσηκόντως ἐξερευνηθῇ πτοέ.

Δυστυχῶς ἡμεῖς ἐφέτος ἔσχομεν ἐξαιρετικὰς καὶ ἀπροσδοκίτους δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐντολῆς· ἐν πρώτοις, λαβόντες παρὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὸ φιλοτίμως διατεθὲν δι' ἐρεῦνας ἐν Κραννῶνι χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, καὶ μεταβάντες ἐκεῖσε τότε, εὗρομεν ἀφόρητον καύσωνα καὶ σκληρότατον ἐκ τῆς πολυμήνου ἀνομβρίας ἔδαφος, ἐξ οὗ ἀνετινάσσετο ὁ σκαφικὸς «κασμᾶς» ὥς ἄλλος μικρὸς Καπανεύς, τανταλωθεὶς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ τείχους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Θηβῶν, πλεῖστον μὲν σπινθηροβολῶν καὶ ἀπαμβλυνόμενος, ἐλάχιστον δὲ χῶμα ἀνασκάπτων· ἐξ ἄλλου οἱ ἐργάται, καταστάντες ἐπ' ἐσχάτων ἀφορήτως ἀπαιτητικοὶ καὶ καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐν τινὶ ἔργῳ, ἀπεποιοῦντο εὐλόγως τούτου ἕνεκα νὰ ἐργασθῶσιν, ἄλλως τε καὶ μαστιζόμενοι ὑπὸ ἐλωδῶν πυρετῶν καὶ εὐρίσκοντες ὑπερδιπλάσιον ἡμερομίσθιον εἰς θερικὰ καὶ ἄλωνιστικά ἔργα.

Προσόμοιον ἀποτέλεσμα ἔσχον καὶ δύο ἕτεραι διαίπειραι ἡμῶν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου κατ' Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον: ἐλαχίστη βροχὴ πεσοῦσα, δὲν ἤμκεσε νὰ ἀπαλύνῃ τὸ ἔδαφος. Τέλος κατ' Ὀκτώβριον εἰργάσθημεν ὅπωςδὴποτε καίτοι ὑπὸ τὰς χειρίστας τῶν συνθηκῶν: ἄνεμοι σφοδροί, ἰδίως ὁ ἐκεῖ λεγόμενος Καλαμπάκας, βροχαὶ ἀπρόοπτοι καὶ θυελλώδεις μετὰ καταιγίδων, αἰμοσφαιρικαὶ μεταπτώσεις ἀπότομοι, διέκοπτον ἐπὶ ὥρας ἐκάστοτε τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ μᾶς ἠνάγκαζον νὰ ζητῶμεν συχνάκις καταφύγιον εἰς τὰ πλησίον χωρία τοῦ Χατζηλάρ, Δοξαρά, Τεκελή, ἱκανὸν ἀπέχοντα καὶ ἄνευ στερεᾶς ὁδοῦ, ἀλλὰ διὰ πηλωδῶν ἀτραπῶν συγκοινωνοῦντα μετὰ τῆς ἐρευνωμένης περιοχῆς.

Καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐφτερινῶν ἡμῶν ἐπὶ ἀρχαιολογικῶς παρθένου καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐξερευνωμένου ἐδαφους ὑπῆρξε κατ' ἀρχὴν λόγου ἄξιον. Ἐπὶ ὑψώματος ἐντὸς τῆς ἀρχαίας πόλεως ἐπετύχομεν μετὰ πολλὰς δοκιμὰς, ἐκτεταμένον σωρόν ἀμόρφων ἐρειπίων, ἐνιαχοῦ εἰς μέγα βάθος ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος ἐξικνουμένων, ἅτινα ἐμφανῶς ἀνήκουσιν εἰς ναὸν σημαντικόν, τὸν ὁποῖον φαίνεται ὅτι οἱ ἀποκομίζοντες λίθους ἔχουσι διαταράξει, ἐκλέγοντες τοὺς καταλλήλους πρὸς τὸν ἐκάστοτε σκοπὸν των, καὶ ἀνατρέποντες τοὺς ὑπολοίπους, θραύοντες δὲ τοὺς ὀγκώδεις διὰ «βαργιάς» ἐκ τινων θραυσμάτων πηλίνων ἀγαλματίων, ἐκ τμημάτων ἐπιγραφῶν, ἐκ μικρῶν χαλκωμάτων, βάθρων καὶ στηλῶν ἐξ ἀναθημάτων φαίνεται ὅτι οὗτος εἶναι ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς Πολιάδος, ἀποτελῶν τὸ ἀρχεῖον τῆς πόλεως, οὗτινος ἡ ἀποκάλυψις εἶναι μὲν ἐργώδης καὶ πολυδάπανος, ἀλλ' ἀνταξία τοῦ κόπου καὶ τῆς δαπάνης.

Ὅπωςδὴποτε ὁ ναὸς οὗτος ἀνασκαπτόμενος θὰ ἀποδώσῃ ἀναμφιβόλως πολὺν μεγάλης σημασίας καὶ πλούσια εὐρήματα ποικιλώτατα, διότι καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐρειπίων καὶ ἡ βαθεῖα ἐπίχωσις πλεῖστα διεφύλαξε καὶ ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου διηγοῦνται χωρικοὶ τινες τοῦ Χατζηλάρ ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεύρισκον κατὰ τὴν ἄρροσιν «ἀραπάκια», ἥτοι χαλκᾶ εὐμεγέθη ἀγαλμάτια «ἀπὸ μίαν ἕως τρεῖς πιθαμές», τὰ ὁποῖα ἢ ἀπέρριπτον οἱ ἀπλούστεροι θεωροῦντες αὐτὰ «δαμονικά», ἢ ἐκόμιζον οἱ τυλμηρότεροι πρὸς τὰ παιδάριά των, διὰ νὰ παίζωσιν. Ἐπίσης ἐνταῦθα λέγουσιν ὅτι εὐρέθη ποτὲ «ἀποθήκη μὲ σαῖτες μπακιρένιες», πιθανῶς χαλκᾶ βέλη δοράτων καὶ βέλη ἐξ ἀναθημάτων, τροπαίων, δεκατῶν λαφύρων κ.τ.λ.

Πρὸς τούτοις ἐδοκιμάσαμεν διὰ σκαφῶν τύμβους τινὰς τῶν μικροτέρων, ἵνα ἴδωμεν ἂν ὑπόκεινται καμαρωτοὶ ἢ τετράγωνοι τάφοι τῆς πρώτης Μακε-

δονικῆς περιόδου, ἢ μήπως θολωτοὶ τῆς Μυκηναίας ἢ Γεωμετρικῆς· κατελήξαμεν δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν τῷ παρόντι δὺο ἐκ τῶν προχείρων δοκιμασθέντων περικλείουσι θολωτοὺς τάφους· ἀλλ' ἡ ἀνεύρεσις τῶν «δρόμων» αὐτῶν καὶ παραιτέρω τῆς θύρας καὶ τοῦ θόλου δὲν ἐβεβαιώθη ἐφέτος, διότι καὶ ἄλλως δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ὑπόδειξιν τῶν δρόμων, ἐπειδὴ, ὑπολογίζοντες ὅτι οὔτε ἡ δοθεῖσα ἡμῖν πίστωσις οὔτε ὁ πρὸς χειμῶνα βαίνων χρόνος ἐξήρκουν πρὸς ἐκχωμάτως καὶ πλήρη ἐξερευνήσιν τῶν ἔνδον, ἐφοβούμεθα εὐλόγως, μήπως οὗτοι συληθῶσιν ὑπὸ ἐπιτηδείων θησαυροθηρῶν, ἀφθονησάντων ἐσχάτως καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ, ὥντως τοῦ τόπου τούτου ὅλως δυσφυλάκτου καὶ ἐρήμου, ἐὰν ὑπεδεικνύομεν τοὺς δρόμους καὶ ἀφίνομεν ἀνεξερευνήτον ἔρμαιον τοῦ τυχόντος εὗρημα ἔτοιμον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους προετιμήσαμεν νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐργασίαν εἰς εὐθετώτερον χρόνον, καίπερ λυπούμενοι ὅτι δὲν ἔχομεν ἐφέτος νὰ παρουσιάσωμέν τι ἐμφανές καὶ θετικὸν εὗρημα ἐκ τῆς ὀλβιωτάτης πατρίδος τῶν Σκοπαδῶν.

A. Σ. ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

10. ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΝ ΛΕΥΚΤΡΟΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΠΙΚΗΣ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς παρὰ τὰ Λεῦκτρα τῆς Θεσπικῆς ἐκτελεσθεῖσας ἐργασίας ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τὰ ἀκόλουθα:

Γνωστοὶ ἦσαν ἀπὸ πολλοῦ λίθοι τινὲς ἀνάγλυπτοι ἀποκείμενοι 10 περὶπου λεπτὰ τῆς ὥρας ἔξωθεν τοῦ χωρίου Παραπούγγια. Καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν ἦσαν ἡμικεχωσμένοι, ἄλλοι δὲ πάλιν σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου τεθαμμένοι εἰς τὴν γῆν. Ἐνεκα τῶν ἐπὶ τινων τῶν λίθων τούτων γεγλυμμένων ἀσπίδων καὶ τῆς θέσεως, ἐν ἣ οὗτοι ἔκειντο, οὐ μακρὰν δηλονότι τῶν Λεύκτρων, ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Θεσπικῆς, εἶχε πάλαι ἐξενεχθῆ ἡ εὐλογος εἰκασία, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ λίθοι θὰ ἀπῆρτιζόν ποτε τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφῶν μνημονευόμενον τρόπαιον τῆς ἐν Λεύκτροις νίκης τοῦ Ἑπαμεινώνδου (371 π. Χ.).

Πρόχειρος ἐξέτασις τῶν λίθων γενομένη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μὲ ἐπείσεν, ὅτι τοῦ μνημείου ἐσφύζοντο τεμάχια ἱκανά, ὥστε νὰ ἐπιτρέψωσιν οὐ μόνον τὴν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀναπαράστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ τόπου ἀναστήλωσιν τοῦ τροπαίου, ἣν καὶ κατὰ πρότασίν μου ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ἰδίαις